

Publicerad 2004-09-07 19:46 av FanaticaNr1

Ljuset som finns runt om

En tyst ängel svävar sakta ner till marken
Sakta landar han mitt på den folkfyllda gatan
Ingen tar notis om honom
Kanske är det för att han inte ser ut som en ängel
Eller kanske är det för att han är osynlig
Osynlig för dom som hatar och för de som är rädda
Med sina stora ögon tittar han på människorna runt honom
En tår faller sakta ner över hans vita silkesmjuka kind
Platsen han har kommit till var inte som han trodde den skulle vara
Han sträcker ut sin hand och försöker få tag i människorna som passerar
Men ingen känner av värmen som han utstrålar
Ingen känner hur han sakta börjar tyna bort
Med ord försöker han desperat att fånga någons uppmärksamhet
Ingen stannar
Alla bara går rakt förbi honom
Varför har denna varelse skickas till en så ond plats
Ängeln faller ner på sina knän
Tårarna börjar rinna ner för hans kinder
Orken börjar rinna ur hans kropp
På den skitiga asfalten ligger det vita knytet
Så utlämnad men ändå ser ingen honom
Sakta upplöses han
Han hade ett uppdrag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren FanaticaNr1 med Poeter.se id #929 innehar upphovsrätten